

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 februari 2026

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de opschorting van de uitsluiting
van de werkloosheidsuitkeringen voor
mantelzorgers, in het bijzonder ouders van
kinderen met een handicap, en de invoering
van een beschermend sociaal statuut**

(ingediend door mevrouw Sarah Schlitz en
de heer Van Lysebettens c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 février 2026

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

**relative à la suspension de l'exclusion
du chômage des aidants proches,
en particulier des parents
d'enfants en situation de handicap, et
à la création d'un statut social protecteur**

(déposée par Mme Sarah Schlitz et
M. Van Lysebettens et consorts)

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

VERANTWOORDING

DAMES EN HEREN,

De hervorming van de werkloosheid, die de uitbetaling van de uitkeringen beperkt tot maximaal twee jaar en die op 1 januari 2026 in werking is getreden, wekt grote bezorgdheid bij mantelzorgers, in het bijzonder bij ouders van kinderen met een zware handicap of een ernstige ziekte.

Dergelijke situaties van zware mantelzorg vergen de invoering van een volwaardig sociaal statuut, gekoppeld aan duidelijke en effectieve rechten, waaronder sociale rechten, dat het de betrokken ouders mogelijk maakt om hun eigen bestaan en dat van hun gezin op een menswaardige manier financieel te dragen.

Het stelsel van de werkloosheidsverzekering vormt noch een passend antwoord, noch een structurele oplossing voor deze realiteiten, die een specifiek, stabiel en beschermend kader vereisen. In de praktijk zijn echter vele ouders die met deze situaties worden geconfronteerd (volgens de verenigingen honderden tot zelfs duizenden) vandaag afhankelijk van werkloosheidsuitkeringen om in hun levensonderhoud te voorzien.

Bij ontstentenis van een dergelijk statuut is de huidige timing bijzonder ongepast; de uitsluiting uit de werkloosheid creëert een leemte in de sociale bescherming met onmiddellijke en onomkeerbare gevolgen. Sommige ouders werden reeds uitgesloten sinds 1 januari 2026, terwijl anderen zullen worden uitgesloten bij de tweede uitsluitingsgolf, die is gepland op 1 maart 2026.

Bij gebrek aan een statuut is het dan ook noodzakelijk om de uitsluiting uit de werkloosheid voor deze doelgroepen tijdelijk te bevriezen, teneinde de continuïteit van de inkomsten en de sociale rechten te waarborgen tot een aangepast systeem is ingevoerd.

Tegen deze achtergrond vraagt een petitie die wordt ondersteund door een vijftigtal verenigingen (waaronder de Ligue des familles, de vzw Aidants Proches, de Stichting SUSA en de vzw Inclusion) om de dringende opschorting van de uitsluiting uit de werkloosheid voor deze gezinnen, aangezien de uitwerking van een volwaardig statuut voor mantelzorgers tijd zal vergen, terwijl de deadline van de uitsluitingen nakend is en de sociale gevolgen onmiddellijk zouden zijn.

In dat verband betwisten de verenigingen het idee dat de bestaande mechanismen (zoals de vrijstelling van de verplichting tot het zoeken naar werk voor mantelzorgers binnen het werkloosheidsstelsel, de thematische

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La réforme du chômage limitant le versement des allocations à maximum deux ans, entrée en vigueur le 1er janvier 2026, suscite une forte inquiétude parmi les aidants proches, en particulier les parents d'enfants en situation de handicap sévère ou de maladie grave.

Ces situations d'aidance lourde appellent la mise en place d'un véritable statut social, assorti de droits, dont des droits sociaux, clairs et effectifs, permettant notamment aux parents concernés d'assumer financièrement leur existence et celle de leur famille dans des conditions dignes.

Le régime de l'assurance chômage ne constitue ni une réponse adéquate ni une solution structurelle à ces réalités, qui nécessitent un cadre spécifique, stable et protecteur. Or, en pratique, de nombreux parents confrontés à ces situations (des centaines, voire des milliers selon les associations) dépendent aujourd'hui des allocations de chômage pour subvenir à leurs besoins.

En l'absence d'un tel statut, le calendrier actuel est particulièrement inapproprié; l'exclusion du chômage crée un vide de protection sociale aux conséquences immédiates et irréversibles. Certains parents ont déjà été exclus depuis le 1er janvier 2026 et d'autres le seront lors de la deuxième vague d'exclusion prévue le 1er mars 2026.

À défaut de statut, il est dès lors indispensable de geler l'exclusion du chômage pour ces publics, à titre transitoire, afin de garantir la continuité des revenus et des droits sociaux jusqu'à la mise en place d'un dispositif adapté.

C'est dans ce contexte qu'une pétition soutenue par une cinquantaine d'associations (dont la Ligue des familles, l'ASBL Aidants Proches, la Fondation SUSA et l'asbl Inclusion) demande la suspension en urgence de l'exclusion du chômage pour ces familles, au motif que la création d'un véritable statut d'aidant proche exigera du temps, alors même que l'échéance des exclusions est imminente et que les conséquences sociales seraient immédiates.

À cet égard, les associations contestent l'idée selon laquelle les mécanismes existants (tels que la dispense de recherche d'emploi pour aidant proche dans le régime du chômage, les congés thématiques et le crédit-temps

verloven en het tijdskrediet voor werknemers) volstaan om ouders te beschermen die worden geconfronteerd met zware en langdurige mantelzorgsituaties.

Zij wijzen in het bijzonder op de beperkingen van de vrijstelling van de verplichting tot het zoeken naar werk die aan bepaalde werkzoekenden in hun hoedanigheid van mantelzorger wordt toegekend: deze is strikt beperkt in de tijd (maximaal vier jaar), wordt weinig gebruikt en gaat gepaard met een zeer laag uitkeringsniveau, gemiddeld rond 350 euro per maand, dat na twee jaar nog verder daalt (tot ongeveer 317 euro per maand). Dit volstaat niet om de dagelijkse levenslasten te dragen, noch om de specifieke kosten in verband met handicap of ziekte te dekken.

Volgens cijfers van de RVA genoten gemiddeld 305 personen per maand van een vrijstelling van de verplichting tot het zoeken naar werk in combinatie met een volledige werkloosheid. De overgangsmaatregelen van de werkloosheidshervorming voorzien erin dat erkende mantelzorgers die sinds meer dan zes maanden over een vrijstelling beschikken onder bepaalde voorwaarden hun recht op uitkeringen met maximaal twaalf maanden kunnen verlengen. Deze elementen beantwoorden echter niet aan de kern van het probleem; de huidige architectuur biedt geen zekerheid voor zware, vaak structurele mantelzorgsituaties en voorkomt niet dat betrokkenen bij uitsluiting in armoede terechtkomen.

De getuigenissen die in het publieke debat en tijdens parlementaire interpellaties naar voren worden gebracht, zijn gelijklopend; vele mantelzorgers zouden graag willen werken. Velen zijn arbeidsgeschikt en wensen een band met de arbeidsmarkt te behouden, maar botsen op de materiële onverenigbaarheid tussen een “standaard” arbeidsregime en een aanwezigheid die vierentwintig uur per dag vereist is, of op onvoorspelbare onderbrekingen als gevolg van de gezondheidstoestand van het kind of de naaste. Deze situaties worden verergerd door het gebrek aan gespecialiseerde opvangvoorzieningen, respijtzorg en thuiszorg, evenals door het vaak gefragmenteerde karakter van de ondersteuningsmaatregelen.

Er dient te worden benadrukt dat deze situatie niet het gevolg is van een individuele keuze, maar wel van een collectieve politieke keuze; bij gebrek aan voldoende plaatsen in gespecialiseerde instellingen, aangepaste begeleidingsdiensten en toegankelijke en duurzame zorgoplossingen, legt de samenleving de primaire verantwoordelijkheid voor de begeleiding van handicap of ernstige ziekte bij de gezinnen (en daarbinnen meestal bij één ouder). Bij afwezigheid van een overheidsbeleid dat afgestemd is op de reële noden, hebben deze ouders vaak geen andere keuze dan zelf, voltijds of quasi

pour les travailleurs) suffiraient à protéger les parents confrontés à des situations d'aidance lourdes et durables.

Elles soulignent en particulier les limites de la dispense de recherche d'emploi accordée à certains demandeurs d'emploi en qualité d'aidant proche; celle-ci est strictement limitée dans le temps (quatre ans maximum), très peu mobilisée, et associée à un niveau d'allocation très faible, de l'ordre de 350 euros par mois en moyenne, et diminuant encore après deux ans (environ 317 euros mensuels), ce qui ne permet pas de couvrir les charges du quotidien ni les coûts spécifiques liés au handicap ou à la maladie.

Selon les chiffres de l'ONEM, 305 personnes en moyenne par mois ont bénéficié d'une dispense de recherche d'emploi en parallèle d'un chômage complet. Les mesures transitoires de la réforme du chômage prévoient que les aidants proches reconnus et bénéficiant d'une dispense depuis plus de six mois peuvent prolonger leur droit aux allocations jusqu'à douze mois supplémentaires, sous conditions. Ces éléments ne répondent toutefois pas à la question de fond; l'architecture actuelle ne sécurise pas les situations d'aidance lourde, souvent structurelles, et ne prévient pas la bascule vers la précarité au moment des exclusions.

Les témoignages relayés dans le débat public et lors des interpellations parlementaires convergent; de nombreux aidants proche voudraient pouvoir travailler. Beaucoup sont aptes et souhaitent maintenir un lien avec l'emploi, mais se heurtent à l'incompatibilité matérielle entre un temps de travail “standard” et une présence requise 24h/24 ou des interruptions imprévisibles dues à l'état de santé de l'enfant ou du proche. Ces situations sont aggravées par l'insuffisance de solutions d'accueil spécialisées, de répit, d'aide à domicile, et par le caractère souvent morcelé des dispositifs de soutien.

Il convient de rappeler que cette situation n'est pas le fruit d'un choix individuel, mais bien d'un choix politique collectif; faute de places suffisantes dans les institutions spécialisées, de services d'accompagnement adaptés et de solutions de prise en charge accessibles et pérennes, la société fait reposer sur les familles (et en leur sein, le plus souvent sur un parent) la responsabilité principale de l'accompagnement du handicap ou de la maladie grave. En l'absence de politiques publiques à la hauteur des besoins, ces parents n'ont souvent pas d'autre alternative que d'assumer eux-mêmes, à temps

voltijds, een zware, continue en onvervangbare zorglast op zich te nemen.

De doorverwijzing naar het OCMW vormt een ontoereikend antwoord; voor wie er recht op zou hebben, leidt dit in elk geval tot een inkomensverlies voor de ouder die mantelzorg verleent, bijkomende administratieve procedures en een grotere inkomensonzekerheid, zonder de concrete onmogelijkheid weg te nemen om te voldoen aan een “klassieke” beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. Bovendien is het onaanvaardbaar dat OCMW's worden verplicht de overleving te financieren van mantelzorgers die zich in deze situatie bevinden als gevolg van structurele tekortkomingen bij andere beleidsniveaus.

Ten slotte erkent het federale regeerakkoord 2025-2029 het belang van de rol van mantelzorgers en het engagement om hen beter te ondersteunen, hun statuut en hun rechten te versterken en beter rekening te houden met hun situatie binnen het arbeidsrecht en de sociale zekerheid. De urgentie vereist dat deze engagementen zich onmiddellijk vertalen in een tijdelijke beschermingsmaatregel en, op structureel vlak, in de invoering van een federaal sociaal statuut dat een degelijk inkomen en effectieve sociale rechten garandeert.

In deze context is het noodzakelijk om vóór 1 maart 2026 op te treden, zowel om manifest onbillijke uitsluitingen te voorkomen als om, met een bindend tijdschema, werk te maken van de uitbouw van een beschermend, leesbaar en coherent statuut, afgestemd op het gezondheids-, handicap- en gezinsbeleid.

plein ou quasi à temps plein, une charge de soins lourde, continue et non substituable.

Le renvoi vers le CPAS est une réponse inadaptée; pour ceux qui pourraient y prétendre, il mènera dans tous les cas à une perte de revenu du parent aidant, à des démarches administratives supplémentaires et à une instabilité des revenus sans régler l'impossibilité concrète de se conformer à une disponibilité “classique” pour le marché du travail. Il est également anormal que les CPAS se retrouvent à devoir financer la survie d'aidants proches qui sont dans cette situation en raison de défaillances des autres niveaux de pouvoir.

Enfin, l'accord de gouvernement fédéral 2025-2029 reconnaît l'importance du rôle des aidants proches et l'engagement à mieux les soutenir, à renforcer leur statut et leurs droits, et à mieux prendre en compte leur situation dans le cadre du droit du travail et de la sécurité sociale. L'urgence impose que ces engagements se traduisent immédiatement par une mesure transitoire de protection et, structurellement, par la création d'un statut social fédéral garantissant un revenu décent et des droits sociaux effectifs.

Dans ce contexte, il est nécessaire d'agir avant le 1er mars 2026, à la fois pour prévenir des exclusions manifestement inéquitables et pour enclencher, avec un calendrier contraignant, la construction d'un statut protecteur, lisible et cohérent, articulé avec les politiques de santé, de handicap et de soutien aux familles.

Sarah Schlitz (Ecolo-Groen)
 Jeroen Van Lysebettens (Ecolo-Groen)
 Staf Aerts (Ecolo-Groen)
 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen)
 Rajae Maouane (Ecolo-Groen)
 Dieter Vanbesien (Ecolo-Groen)
 Matti Vandemaele (Ecolo-Groen)
 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. overwegende dat de hervorming van de werkloosheidsverzekering, die op 1 januari 2026 in werking is getreden, voorziet in een beperking in de tijd van het recht op werkloosheidsuitkeringen, waardoor een aantal begunstigden hun uitkering reeds op 1 januari 2026 hebben verloren, en dat een nieuwe uitsluitingsgolf is gepland op 1 maart 2026;

B. overwegende dat mantelzorgers, en in het bijzonder ouders van kinderen met een zware handicap of een ernstige ziekte, door deze hervorming worden getroffen en hun uitkeringen zullen verliezen, terwijl hun zorgtaken het vaak onmogelijk maken om beschikbaar te zijn overeenkomstig de gebruikelijke vereisten van de arbeidsmarkt;

C. overwegende dat een petitie, gesteund door een vijftigtal verenigingen, vraagt om de dringende opschorting van de uitsluiting uit de werkloosheid voor deze doelgroepen, in afwachting van de uitwerking en de invoering van een beschermend statuut;

D. overwegende dat, volgens de cijfers van de RVA, gemiddeld 305 personen per maand genieten van een vrijstelling van de verplichting tot het zoeken naar werk in hun hoedanigheid van mantelzorger, maar dat dit cijfer geen inzicht biedt in de werkelijke omvang van zware mantelzorgsituaties, met name wanneer personen geen vrijstelling aanvragen bij gebrek aan een aangepast systeem;

E. overwegende dat het huidige vrijstellingsstelsel beperkt is in de tijd en gepaard gaat met uitkeringen van een zeer laag niveau, die noch een menswaardig levensniveau garanderen noch de bijkomende kosten in verband met handicap of ziekte dekken;

F. overwegende dat de doorverwijzing naar de lokale maatschappelijke dienstverlening voor talrijke gezinnen een onaangepast antwoord vormt en kan leiden tot een verlies aan financiële autonomie, een instabiliteit van de inkomsten en een toename van administratieve lasten;

G. overwegende dat de ondersteuning van mantelzorgers niet behoort tot de kerntaken van de OCMW's;

H. overwegende dat de opvangvoorzieningen voor personen met een zware handicap of een grote zorgbehoefte ontoereikend zijn en dat de zorgtaken die door mantelzorgers worden opgenomen voortvloeien uit een bepaalde organisatie van de overheidsstructuren;

PROPOSITION DE RÉSOLUTION

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. considérant que la réforme de l'assurance chômage entrée en vigueur le 1er janvier 2026 prévoit une limitation dans le temps du droit aux allocations de chômage ayant entraîné la perte d'allocation pour une série de bénéficiaires au 1er janvier 2026 et qu'une nouvelle vague d'exclusions est programmée au 1er mars 2026;

B. considérant que des aidants proches, et en particulier des parents d'enfants en situation de handicap sévère ou de maladie grave, sont concernés par cette réforme et vont perdre leurs allocations alors que leur charge de soins rend souvent impossible une disponibilité conforme aux exigences ordinaires du marché du travail;

C. considérant qu'une pétition soutenue par une cinquantaine d'associations demande la suspension en urgence de l'exclusion du chômage pour ces publics, le temps qu'un statut protecteur puisse être élaboré et mis en œuvre;

D. considérant que, selon les chiffres de l'ONEM, 305 personnes en moyenne par mois bénéficient de la dispense de recherche d'emploi en qualité d'aidant proche mais que ce chiffre ne permet pas d'apprécier l'ampleur réelle des situations d'aidance lourde, notamment lorsque les personnes ne demandent pas la dispense faute d'un dispositif adapté;

E. considérant que le dispositif actuel de dispense est limité dans le temps et s'accompagne d'allocations d'un niveau très faible, ne garantissant pas un niveau de vie digne ni la prise en charge des coûts supplémentaires liés au handicap ou à la maladie;

F. considérant que le renvoi vers l'aide sociale locale constitue, pour de nombreuses familles, une réponse inadaptée, pouvant entraîner une perte d'autonomie financière, une instabilité des revenus et une surcharge de démarches administratives;

G. considérant que le soutien aux aidants proches ne relève pas des missions des CPAS;

H. considérant que les dispositifs d'accueil pour personnes lourdement handicapées ou dépendantes ne sont pas suffisants, et que la mission de soin effectuée par les aidants proches découle d'une certaine organisation des structures de l'État;

I. overwegende dat het federale regeerakkoord 2025-2029 de essentiële rol van mantelzorgers erkent en de regering ertoe verbindt hen beter te ondersteunen en hun statuut en rechten te versterken, met name binnen het arbeidsrecht en de sociale zekerheid;

J. overwegende dat een tijdelijke beschermingsmaatregel vóór 1 maart 2026 onontbeerlijk is om manifest onbillijke effecten te voorkomen, terwijl tegelijkertijd een snel en bindend tijdschema richting een structurele oplossing wordt gewaarborgd;

VRAAGT DE FEDERALE REGERING:

1. vóór 1 maart 2026 de toepassing van de uitsluiting uit de werkloosheid op te schorten voor mantelzorgers die worden geconfronteerd met zware zorgtaken, in afwachting van de uitwerking en de invoering van een aangepast sociaal statuut;

2. de mantelzorgers die op 1 januari 2026 uit de werkloosheid werden uitgesloten opnieuw in het werkloosheidsstelsel op te nemen, in afwachting van de uitwerking en de invoering van een aangepast sociaal statuut;

3. de doorstroming van de beperkte duur van het recht op werkloosheidsuitkeringen te bevriezen tijdens erkende mantelzorgperiodes die aanleiding geven tot een vrijstelling of een gelijkwaardig systeem, zodat het opnemen van zorgtaken het behoud van sociale rechten niet benadeelt;

4. binnen een bindende termijn een ontwerp van federaal sociaal statuut voor mantelzorgers uit te werken en in te dienen, verankerd in het arbeidsrecht en de sociale zekerheid, dat het volgende waarborgt:

4.1. een voldoende financiële bescherming die een menswaardig leven garandeert voor de mantelzorger en de persoon, of personen, die hij of zij verzorgt;

4.2. effectieve sociale rechten (ziekteverzekering, pensioen, bescherming tegen armoede);

4.3. duidelijkheid en vereenvoudiging van de administratieve procedures;

4.4. aanpasbaarheid aan mantelzorgsituaties, met bijzondere aandacht voor de ernst van de handicap of ziekte, het structurele of evolutieve karakter van de mantelzorg en de realiteit van eenoudergezinnen;

5. onverwijld een gestructureerd overleg te organiseren met de representatieve verenigingen, de vakorganisaties, de ziekenfondsen en de betrokken administraties

I. considérant que l'accord de gouvernement fédéral 2025-2029 reconnaît le rôle essentiel des aidants proches et engage le gouvernement à mieux les soutenir et à renforcer leur statut et leurs droits, notamment dans le cadre du droit du travail et de la sécurité sociale;

J. considérant qu'une protection transitoire est indispensable avant le 1er mars 2026 afin d'éviter des effets manifestement inéquitables, tout en garantissant un calendrier rapide et contraignant vers une solution structurelle;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de suspendre, avant le 1er mars 2026, l'application de l'exclusion du chômage aux aidants proches confrontés à des charges de soins lourdes le temps de la création et de la mise en œuvre d'un statut social adapté;

2. de réintégrer dans le système de l'assurance chômage les aidants proches exclus au 1er janvier 2026 le temps de la création et de la mise en œuvre d'un statut social adapté;

3. de geler l'écoulement de la durée limitée du droit aux allocations de chômage pendant les périodes reconnues d'aidance donnant lieu à une dispense ou à un dispositif équivalent, afin que l'exercice d'une responsabilité de soins ne pénalise pas le maintien des droits sociaux;

4. d'élaborer et de déposer, dans un délai contraignant, un projet de statut social fédéral des aidants proches, inscrit dans le droit du travail et la sécurité sociale, garantissant:

4.1. une protection financière suffisante assurant une vie digne à l'aidant proche et à la, ou les, personne(s) aidée(s);

4.2. des droits sociaux effectifs (assurance maladie, pension, protection contre la précarité);

4.3. une lisibilité et une simplification des démarches administratives;

4.4. une adaptabilité aux situations d'aidance, en tenant compte notamment de la gravité du handicap ou de la maladie, du caractère structurel ou évolutif de l'aidance, et des réalités des familles monoparentales;

5. d'organiser sans délai une concertation structurée avec les associations représentatives, les organisations syndicales, les mutualités et les administrations

(waaronder de RVA), met het oog op de gezamenlijke uitwerking van de criteria, waarborgen en modaliteiten van een overgangsregeling en van het toekomstige statuut;

6. op korte termijn geconsolideerde gegevens te produceren en te publiceren die toelaten de betrokken doelgroepen objectief in kaart te brengen (aantal personen in zware mantelzorgsituaties, profielen, risico's op uitsluiting, budgettaire en sociale gevolgen), en een impactstudie uit te voeren naar de sociale en financiële gevolgen van de beperking in de tijd van de werkloosheidsuitkeringen voor categorieën die specifieke bescherming vereisen, waaronder mantelzorgers;

7. te zorgen voor een operationele afstemming tussen de federale instrumenten (werkloosheid, thematische verlopen, sociale bescherming) en het beleid van de Gewesten en Gemeenschappen (thuiszorg, respijtzorg, begeleiding, opvangaanbod), zonder dat deze afstemming wordt aangewend om de dringende federale maatregelen die vóór 1 maart 2026 noodzakelijk zijn, uit te stellen.

21 januari 2026

concernées (dont l'ONEM), afin de co-construire les critères, garanties et modalités d'un dispositif transitoire et du futur statut;

6. de produire et de publier, à bref délai, des données consolidées permettant d'objectiver les publics concernés (nombre de personnes en situation d'aidance lourde, profils, risques d'exclusion, impacts budgétaires et sociaux), et de mener une étude d'impact sur les conséquences sociales et financières de la limitation dans le temps des allocations de chômage pour les catégories nécessitant des protections spécifiques, dont les aidants proches;

7. d'assurer une articulation opérationnelle entre les instruments fédéraux (chômage, congés thématiques, protection sociale) et les politiques relevant des Régions et Communautés (aide à domicile, répit, accompagnement, offre d'accueil), sans que cette articulation ne serve à différer les mesures fédérales urgentes requises avant le 1er mars 2026.

21 janvier 2026

Sarah Schlitz (Ecolo-Groen)
 Jeroen Van Lysebettens (Ecolo-Groen)
 Staf Aerts (Ecolo-Groen)
 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen)
 Rajae Maouane (Ecolo-Groen)
 Dieter Vanbesien (Ecolo-Groen)
 Matti Vandemaele (Ecolo-Groen)
 Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen)